

פרוטוקול מס' 367

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום י"ח באב תשל"ג-16.8.73, ב-12.30

נוכחים : חברי הועדה - י. גולדשמידט - יו"ר
ר. ארזי
א. אנקוריון
מ. ביבי
ש. פרידמן
י. קורן
מוזמנים : צ. טרלו - משרד המשפטים

רשמה : ש. אלטרמן

על סדר היום : (1) חוק הסיוע המשפטי, תשל"ב-1972, תקנות לביצוע החוק
(2) חוק הסיוע המשפטי, תשל"ב-1972, תקנות בדבר הקמתן
של לשכות סיוע משפטי

- 687 -

1 נתקבל ביום 30.8.73

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
אני פותח את הישיבה. בידיכם נוסח מתוקן
מ-12.8.73. בנוסח זה הוכנסו תיקונים לקראת
הישיבה היום. בראש עמוד שהוכנסו בו תיקונים רשום התאריך 16.8.73.

צ. טרלון:
יש תיקונים שהוכנסו בעקבות הדיון בישיבה
הקודמת. בעמ' 3 תקנה 4(א)(3) ו-4(4): "ימנה
עורך-דין שאינו מעובדי הלשכה או אדם אחר הכשיר על-פי חיקוק ליתן את השירותים הכנסו
אלה האלים "שאיננו מעובדי הלשכה". יפנה את המבקש למי שנתמנה לתת שירות לפי תקנת-משנה
(ב). תקנה משנה (ב) מדברת על הריטיינרים. נוסח זה פתר את הבעיה של שני נושאים
נפרדים, לפי מה שהוצע כאן בוועדה.

ר. ארזי:
תקנה 4(ב)(1) : מה פרוש "מבקשים שאינם מסוימים"?
צ. טרלון:
כל מי שיפנה.

ר. ארזי:
מדוע ניסוח שלילי? למבקשים.

צ. טרלון:
למבקשים לפי תקנה 4(א)(4).

ר. ארזי:
כתוב : המבקשים את השירות לפי תקנה זו וזו. המבקש
הוא תמיד מסוים.

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
אנחנו דיברנו על כמות העבודה שאנחנו דורשים ממנו.
מה הוא נותן?
צ. טרלון:
זה בא על פתרונו בתוספת.

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
הביטוי "שאינם מסוימים" איננו נראה לי.

צ. טרלון:
בתקנה 4(א)(3) זה אותו פרי-לנטר שאליו מפנים אדם
מסוים. אני יכול לעשות חוזה שהוא יקבל כל מי
שאפנים אליו.

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
המופנים אליו על ידי הלשכה, הגרים באיזור הפעולה
של לשכתו.

צ. טרלון:
גם 4(א)(3) מדבר על המבקרים אשר גרים באותו איזור.

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
אם אתה לא אומר זאת, אתה פותח פתח, כאילו יכול
האדם הפונה אליו לפנות בלי הלשכה, וזה לא נכון.

צ. טרלון:
ליתן שירות למבקשים שיופנו אליו לפי תקנת משנה
4(א)(4), הגרים באיזור הפעולה של לשכתו או בחלק
ממנו.

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
אני מציע למחוק את הסיפא המתחילה הצלים "הגרים
באיזור"... הלשכה צריכה לדעת את מי היא מפנה. אם
זה במקום הלשכה - נותנים לו. יכול להיות שראש הלשכה בחיפה מרגיש שהאיזור עפולה
והעמק יש הרבה פניות, הוא בוחש עורך-דין הגר בעפולה ומפנה אליו. למה אני צריך לתחום
לו תחום גיאוגרפי? ראש הלשכה צריך לדעת את מי הוא מפנה לעפולה ואת מי הוא מפנה לזכרון
יעקב.

מ. ביבי:
אם הלשכה תתרחב ותהיינה מספר לשכות באותו איזור,
אז יש צורך באמירה הזאת של התקנה. אם באותו
איזור תיפתחנה מספר לשכות, אז ההגדרה הזאת איננה מספקת.

ה'ת"ר י. גולדשמידט:
אם יהיו 30 לשכות, יש לפרט את איזור פעולתה של
כל לשכה (זה אמור בסעיף ראשון בחוק), ואז

במבקשים שבתחום הלשכה הזאת. חשוב שהחזקה יהיה עד שנה. החזקה עם העורך-דין רץ קצת וכבר רוצים לפתוח את הלשכה החדשה בעפולה, תיווצר תקופה קצרה שצריך למצוא לה פתרון בחוק.

ר. ארזי:

ידוע שאצל רופאים יש ספציאליזציה. גם אצל עורכי-דין לאחרונה ישנה ספציאליזציה. יש מי שמתמחה בביטוח לאומי. ההסתדרות פתחה בחמשה מקומות בארץ לשכות על יד ההסתדרות, וזה בעיקר באותם המקרים שמזכירי האיגודים המקצועיים צריכים להפנות את העובדים למען הגנת האינטרסים שלהם. בלשכה מסוימת יש עורך-דין שהוא מומחה לביטוח לאומי. בפרשלים יש כזה, שאותו שולחים גם לבאר שבע, לפעמים אפילו לחיפה. למה לכם להגדיר את הדברים כך שלא תוכלו אחר-כך להשתמש. יכול להיות שיהיו לכם עורכי-דין שתהיו מעוניינים להשתמש בשירותיהם במקצוע מסוים. לא הייתי מגדיר כאן איזור או חלק של איזור. זהו ענין-פנימי שכחוד בהסכם. בהסכם יכול להיות שראש הלשכה מקבל עורך-דין על מנת שיוכל לשלוח אותו לכל מקום שנחוץ, לרגל המומחיות שלו.

צ. טרלן:

הנימוק שלי לדבר הזה הוא בערך הנימוק של חבר-הכנסת ביבי, לא בטיעון הפורמלי שלו, אלא דווקא בטיעון הענייני. אילו זה היה חוק, הייתי מהסס. כיוון שאלה תקנות, אם זה לא ילך - אני אבוא לשנות. לי חשוב שיהיה סדר בתוך האורגנים של השירות. אני רוצה שמקסימום הנקודות שהייתה מוסדרות. אינני מעוניין שראש הלשכה יתחיל לחלק ריטיינרים על ימין ושמאל. לשכת עורכי-הדין לא תסכים. אם אני רוצה לשלוח מומחה, אני יכול לעשות זאת. אני לא אצטרך לשלוח אותו לכל הארץ. אז אני משלם לו לא רק בעד הופעה, אלא גם בעד נסיעות. אני אצטרך לרוב לעבוד עם עורכי-דין קבועים בבסיסים שלהם. אני מבקש שהדבר יישאר.

פה היתה לי הערה שלכם ואני קיבלתי אותה, שלא

אפתח: לא ישלמו יותר משכר אחד של ראש לשכה.

תקנה 4(ב)(1) : לשכתו של מי?

הי"ר י. גולדשמידט:

של ראש הלשכה.

צ. טרלן:

אחרי התוספת איננו יכולים לומר : הלשכה איננה יכולה להפנות.

הי"ר י. גולדשמידט:

הכוונה לכלל המבקשים בכל האיזור או למבקשים בלתי מסוימים אשר גרים בחלק מהאיזור. אני עושה איתך

צ. טרלן:

הסכם שאתה תשרת את תושבי בתיבות או אופקים ולא את תושבי אילת.

הוא רוצה שראש הלשכה יהיה מוגבל.

א. אנקוריון:

יילחמו פעם על השירות הזה. אנחנו עומדים לפני תוספת של 500 איש למקצוע זה. אני רוצה שהאיש יעבוד

צ. טרלן:

בפיקוח. אני רוצה לומר לו : אתה תעשה ריטיינרי רק על תושבי בתיבות ואופקים. זה ודאי לא מפריע לביצוע.

מה פרוש "לשכתו"?

הי"ר י. גולדשמידט:

אם אינם גרים באיזור אותה לשכה, ראש הלשכה איננו יכול לטפל בהם. יש לשכת תל-אביב, מי שאיננו גר

בתחום הלשכה (וזאתו נקבע עם ההודעה על הקמת הלשכה), ראש הלשכה לא יכול לקבל אותו. יבוא אל ראש הלשכה של תל אביב אדם מבאר שבע, הוא ישלח אותו לבאר שבע.

תבעו אותו בתל-אביב מאיזה שהיא סיבה, למרות שהוא גר בבאר שבע, הוא יקבל את הטען התל-אביב.

צ. טרלן:

איך אתה מגדיר את מספר הפעולות?

הי"ר י. גולדשמידט:

אני קובע אותו לפי מחוזות. אני קובע "אין רם", לא "אין פרסונה". באיזור תל-אביב עשויות תאורטית

צ. טרלן:

להפנה מסלול שיהי נוחני חסד משמחני נח לאנשים שורפה תחוצ לאיזור.

הי"ר י. גולדשמידט:

באיזה מובן תהיה לשכת מחוז תל-אביב?

צ. טרלוג:

היא מטפלת בכל הפעולות המשפטיות במחוז תל-אביב.

א. אנקוריון:

אינני רואה מדוע אנחנו צריכים להתווכח. עורך-דין פלוני יעמוד לרשות אנשים שגרים באופקים או נתיבות. יכול להיות שיחברר אחר-כך שזה לא נוח.

צ. טרלוג:

אני אהיה הראשון שאתקן.

ר. ארזי:

אני ערערת על הניסוח "הגרים באיזור הפעולה של לשכתו או בחלק ממנו" משום שנראה לי שזה ענין של ההסכם. בהסכם אפשר לכתוב: אנחנו מזמינים אותך רק בשביל העיר ירושלים, אין מזמנים אותך בשביל כל המחוז. המחוז כולל את בית שמש וישובים בפרוזדור ירושלים. אם אתה כאן אמר שאי אפשר להציע לו שילך למקום אחר, מה הוא יעשה במקרה של תיק שעובר לבית דין ארצי? הוא צריך שתהיה לו אפשרות לשלוח את העורך-דין מבאר שבע לירושלים. איך תפתור את הבעיה?

צ. טרלוג:

הבעיה היא בעיה כללית: מה עושים כל ראשי הלשכות לגבי עירעורים. לדעתי - וזה גם טידור טוב - לשכת ירושלים תצטרך להחליט בענינים שיוגשו פה לבית הדין לערעורים, גם אם אנשים גרים במקום אחר. זה מבטיח לי יתר יעילות. אינני חושב שבהכרח חייב אותו עורך-דין שהופיע מערכאה ראשונה להופיע בערעור.

א. אנקוריון:

בדרך כלל כן.

צ. טרלוג:

בפרקטיקה ממשלתית זה לא כך. בפרקטיקה פרטית זה לרוב כך. יש לזה הרבה מעלות. קודם כל אנחנו חוסמים את ההוצאה הכספית הלא מבוטלת של טלזל כל הדברים לערעור. שנית, אנחנו מחסלים את "היוזמה", שלא יוגשו ערעורים מיותרים. לפעמים יש גם אמביציה אישית, שאינה קשורה במסך. כאן מובטח לו החשלום לעורך-דין. ראש הלשכה יצטרך לבדוק. אם יבדוק או לא, אינני רוצה להיות במצב שהלשכה בתל אביב תקבע על מה מערערים ועל מה לא מערערים. יתכן שיחליט ראש הלשכה בתל אביב בהתייעצות עם ראש הלשכה בירושלים. אני מתלבט בבעיה הזאת.

א. אנקוריון:

הקליטג הפרטי רוצה להיות קשור עם העורך-דין שלו. יש לו עורך-דין לטובה או לרעה, איתו הוא קם ואיתו הוא נופל. באינסטנציה ראשונה יש ענין של עובדות. בדרך כלל הוא רוצה שיוקיע בשניה לפי הממוצע העורך-דין שהתחיל בענין ימשיך גם בערעור.

ר. ארזי:

אני מציע שנשקול ענין כזה: האם לא צריכה להיות איזה כתובת מרכזית במשרד המשפטים לענין הלשכות?

צ. טרלוג:

יש. יש לנו מנהל מדור סיוע משפטי וקשרי חוץ.

ר. ארזי:

אם יש כתובת כזאת, אני מעלה את המחשבה שאולי נאמר באיזה סעיף, שבמידה וצריך להעמיד ענין מלשכה אחת ללשכה אחרת, ההכרעה היא בידי מנהל אותו המדור. למה אני מתכוון? לאותו המקרה שבבאר שבע יהיה ערעור לבית הדין העליון. האיש מבאר שבע יפנה לאותו מנהל מדור, או ראש הלשכה בבאר שבע ויאמר לו: מה עלי לעשות? ואז הוא יפנה אותו לראש הלשכה בירושלים. ראש הלשכה בירושלים לא יכול לעשות זאת על יסוד פניה של ראש הלשכה בבאר שבע, הוא צריך לקבל הוראת ראש המדור במשרד המשפטים. נמצא ניסוח מתאים לסעיף בנושא זה. נכניס את הגורם המרכזי שקיים במשרד המשפטים ועל ידי זה נפתור את הבעיה, כי אחרת באמת אי אפשר. ראש הלשכה בבאר שבע לא ידע מה עליו לעשות.

הי"ר י. גולדשמידט:

אני מסופק אם יש בזה כיסוי בחוק. משרד המשפטים איננו גורם שמופיע בחוק.

א. אנקוריון:

זו יותר מדי בירוקרטיה. ראש הלשכה צריך להיות אדם בעל סמכות להחליט.

7. ארזי:

אם יהיו כמה ראשי לשכות על יד בית משפט השלום, אותו ראש לשכה בבת-ים לא ידע מה לעשות כאשר יש לערער לפני בית משפט מחוזי. אם המחוז לא מחוז לפי החלוקה של בתי המשפט, אלא לפי חלוקה אדמיניסטרטיבית, זה יכול לנו לנו לרועץ. לא הייתי מציע שנשאיר דבר פתוח שהוא אחר-כך יכול לחבל במשהו.

8. פרידמן:

אם ראש הלשכה בבאר שבע יפנה לראש הלשכה בירושלים, אין צורך בשביל זה להקים לשכת על, שהיא כביכול מופנות למי שצריך. זה יכול להיות מכוסה על פי הלשכה שבה כל הפניות מתרכזות ואחר-כך סעיף 2 בחוק.

9. טרלו:

הפתרון שאני רוצה להציע: להוסיף תקנה 13 שבה ייאמר שיש לפנות למנהל הכללי, כדי לקבל רשות, במקרה שיש להעביר תיק מאיזור לאיזור.

10. פרידמן:

זה לא חופף את הנושא, כאן מדובר על פעולות באיזור אחד.

11. טרלו:

זה אותו ענין של אותו מבקש המחייב פניה למשרד ממשלתי אחד ופניה למשרד ממשלתי שני. אפשר לקבוע שלחליט בזה המנהל הכללי.

12. אנקוריון:

אני מתנגד לזה שחיינה הפניות צו לשבת מרכזית. אני בעד זה שהפרוצדורה תהיה הפשוטה ביותר. הסמכות הרחבה ביותר לראש הלשכה, ואם יש צורך בשבילו לקבל עזרה בעיר אחרת, באמצעות קשר ישיר על הלשכה של אותה עיר. זה לא בניגוד לתקנות שתתנו הוראת ביצוע לאנשים אין לפעול.

13. היו"ר ז. גולדשמידט:

כל מה שאנחנו מוסיפים על הענין מגבלות, מסבכים שלא לצורך. אינני חושש לשחיתויות. נגדיר לכל לשכה איזור פעולה. נניח שאיש ממחוז תל-אביב שהתחיל הטיפול שלו בתל-אביב, בא לידי ערעור, צריך למנות לו עו"ד. בחוק אין שום דבר נגד זה שאותו עו"ד ילך לאינסטנציה שניה. אם לא נכניס את המגבלות האלה, אין הגבלה על לשכת תל-אביב לחפש מישהו בירושלים שייצג את האיש.

בתקנה 4(ב)(1) נכתוב: "ראש הלשכה רשאי לפנות עורך דין שלא מעובדי הלשכה ליתן שירות למבקשים שירות לפי 4(א)(4)".

14. טרלו:

זה מבטל כל הבדל בין 4(א)(4) ו-4(א)(3). מה הייחוד של 4(א)(4)?

15. היו"ר י. גולדשמידט:

יש לך כתובת, אתה מפנה אליו עוד תיקים. בנוגע 4(א)(4) אתה צריך בשביל כל תיק כתובת מיוחדת.

16. טרלו:

אני רוצה להוסיף תקנה 13 בעקבות הצעה שלך וגם של חבר-הכנסת אנקוריון: היה ענין המחייב מתן שירות ביותר מאיזור אחד, יתואם מתן השירות בין מנהלי הלשכות.

17. היו"ר י. גולדשמידט:

אני נגד כתיבה: הגרים באיזור הפעולה של לשכתו או בחלק ממנו. זה מגביל את הענין בצורה שאיננה יכול ללכת לאותו עורך-דין. מה הפחד הזה מעורכי-דין? אל תמנה אנשים כאלה לראש לשכה.

18. קורן:

בסעיף 4(א) או 4(ב) לי נדמה שכדי למנוע אי הבנה צריך לכתוב שראש הלשכה רשאי למנות עו"ד שאיננו מעובדי הלשכה, למנות באופן זמני. בשבילי חשוב מאד שיהיה ברור שהיחסים בין אותה לשכה ואותו אדם הם זמניים.

ב-4(ב)(3) כתוב.

19. טרלו:

תוסיף ותאמר שזה יכול להיות זמני. העו"ד שמועסק ע"י מר טרלו ידע שהוא לא יכול להגיע לקביעות.

20. קורן:

זה כתוב במינוי. המינוי ייעשה לתקופה ש לא יותר משנה ואפשר להדשו.

ג. טרלן:

זה אקט זמני. מראש צריך להביד לו: אינך יכול לקפוץ על העגלה של קביעות.

י. הורן:

אם היית מציע לומר: אין למנות עו"ד לפי סעיף 4(ב) ליותר משלש תקופות רצופות - זה דבר אחר. אני לא חושב

הפנ"ר י. גולדשמידט:

שהייתי חומך בזה. אבל אם כתוב כפי שזה כתוב, שומרים על זמניות של הדבר. קביעות איננה להביד ומה עוד שהוא איננו חופך לעובד מדינה, הוא איש פרטי.

ענין המגבלה של הזמן ישנו בא. אני מחייב את ההצעה של תיאום. בכל זאת צריך להשאיר אפשרות, שראש לשכה

י. ארזי:

בבאר שבע ידע שכאשר יש לו קיים, הוא יכול לצלצל לירושלים ולשאול. אם עו"ד בירושלים לא יקבל, הוא יקח עו"ד בבאר שבע וישלח אותו לירושלים.

אם אנחנו משאירים את הסיפא "הגרים באיזור הפעולה - ואני נוטה להשאיר זאת - אם אתה צריך בשביל האיש

א. אנטוריון:

הבאר שבע עו"ד ירושלמי, לא תוכל לתת לו.

ההחלטה מדברת על האנשים הגרים באיזור הפעולה של הלשכה, איננה מדברת על בית המשפט באיזור. אינני

ג. טרלן:

מעוניין שהוא ירוץ מקרית שמונה לירושלים. אני אתן את הערעור בירושלים זהו יתואם לא על ידי הריטיינר, אלא על ידי ראש הלשכה. אני צריך את זה בשביל לחייב את ראשי הלשכות. אזרחים יחננו ריטיינרים בלתי מוגבלים. אחת הדרכים לקבוע במה הריטיינר עובד היא על ידי הסיפא הזאת.

ראש הלשכה יפנה אליו כפי שיפנה. זה גלי פיקוח בכלל. לא יכולים להגביל אותו. הוא השוד ייעשה עסקים שחורים

הפנ"ר י. גולדשמידט:

- אל תמנה אותו.

למה להכביד על עבודה מינהלית שלנו שהיא קשה בלאו הכי. אם לא תהיה לי הגבלה טריטוריאלי, אני לא

ג. טרלן:

יכול להכביד על הביצוע.

ה צ ב ע ה

(1) בעד ההצעה בתקנה 4(ב)(1): ראש הלשכה רשאי למנות עורך-דין שלא מצויד הלשכה ליתן שירות למבקשים שיפנו אליו לפי תקנת משנה 4(א)(4). - רוב

(2) בעד ההצעה ".....למבקשים שיפנו אליו לפי תקנת משנה 4(א)(4), הגרים באיזור הפעולה של לשכתו או בחלק ממנו." - מיעוט

נתקבלה הצעה 1) - הסיפא נמחקת.

הצעת מר טרלו לתקנה 13: היה ענין המחייב מתן שירות בלתי מאיזור פעולה אחד, יתואם מתן השירות בין מנהלי הלשכות.

הצעת מר טרלו נתקבלה. (מספר התקנה ייקבע בעריכה)

ג. טרלן:
עכב זה שיש לי עכשיו שני מנגנונים של מינויים, אחד בדרך כלל ואחד למקרים אינדיבידואליים, חייב הדבר זיקון נוסח לא מהותי בתקנה 12, שם הוספנו פיסקה ג' את ביטול המינוי. אני הפניתי לעו"ד מקרים שעובד על בסיס תיקים. על זה חל א' וב'. אחר-כך שלחתי תיק לעו"ד של ריטיינר. שתהיה לי אפשרות לבטל. יכול להיות מקנה שאני מבטל חוזה לפני הזמן. מה הכנסנו מנגנון של ביטול המינוי של הריטיינר. הוא טעון אישור השר, כפי שגם ההסכם טעון אישור השר. זה דבר טכני לבמרי.

הינ"ר י. גולדשמידט:

מדוע אתה מפרט ולא אומר סעיף 24?

צ. טרלו:

בסעיף 4 יש מקנה (2)4 בנוגע לעובד לשכמה. הוא יקבל שכר טרחה במקום משכורת. הסעיף חל רק על עו"ד שנתמנו מהחוץ. עו"ד עובדי הלשכה הם עובדי מדינה ועליהם חלות התחבובות שונות.

היה ויכוח על נוסח בסעיף 8(ד), איפה להכניס את המלים "באורח זמני". ניסחתי "נוכח ראש הלשכה כי באורח זמני..."

בסעיף 2 נתבקשתי על ידי חברי הוועדה לעשות את הדברים הבאים:א) לנהל מו"מ עם האוצר כדי שירחיבו קצת את הקריטריונים. ב) לכלול הוראה מפורשת שממנה יעלה ברורות כי העובדה שלאדם יש דירה עוד לא עושה אותו לבעל יכולת. ג) להבהיר את הענין הזה של הכנסה של המשפחה וראש המשפחה. ד) להבהיר מה יעשה ראש הלשכה במקרה של ספק, כשאי אפשר לדרוש מן האיש להביא תעודה מלשכת הסעד כדי להוכיח את זכותו מבחינה כלכלית. בשביל זה נכתבה מחדש תקנה 2.

משפחה מרובת ילדים שיש בה יותר משלושה ילדים, יהיה הקריטריון למתן סעד אם הכנסתו של ראש המשפחה איננה עולה על מחצית ההכנסה הממוצעת מדי שנה + 5% של המחצית לכל ילד מן הילד הרביעי ואילך. הווה אומר - אם היום 600 לירות היא הכנסה ממוצעת, פרושו שמי שיש לו 4 ילדים יקבל סעד משפטי. אם ההכנסה שלו 630 לירות ויש לו 5 ילדים. משפחה עם 8 ילדים מקבלת סעד אם היא מגיעה ל-750 לירות לחודש. זה המקסימום שהאוצר מוכן לתת.

מ. ביבי:

אני מציע להגדיל. אם למשפחה יש 8 ילדים, מהילד הרביעי ואילך 5 ילדים, 5 ילדים x 60 לירות = 300 לירות. 300 לירות + 600 = 900 לירות.

צ. טרלו:

זה לכל המדינה.

מ. ביבי:

לכל המדינה אין 8 ילדים. כמה זה יכול להוסיף מבחינה תקציבית?

צ. טרלו:

זה מגדיל את מספר הזכאים. זה לא ניתן לחישוב היום.

ר. ארזי:

אני הייתי רוצה לשאול האם אין שום חוק או תקנה איזה כללים שאפשר היה להסתמך עליהם? זה נראה לי די מוזר שבכל חוק ייקבעו כללים אחרים. אינני מתאר לי שאין איזה קריטריונים ואיזה שהם חוקים שלא עברו את ועדת החוקה, חוק ומשפט. הם ודאי עברו את ועדת העבודה. אני כרגע לא יודע לעשות את החשבון. על כל פנים יותר צודק 5% מאשר בלי 5%. אני רואה את זה כהישג שהשיג מר טרלו מן האוצר. אבל אני שואל, האם אין קריטריונים. מי יקבל את הסעד?

צ. טרלו:

ניתן סעד לפי הקריטריון של חצי הכנסה במשק. מקרי הסעד שמקבלים כסף מהמדינה - הם פחות ממחצית ההכנסה במשק. ניסיתי לחפש קריטריונים אחרים, אבל המטריות אינן דומות. יש תקרה למס הכנסה בערי פיתוח, שמאחוריה עומד חישוב של עידוד הליכת אנשים לשם. יש ענין של שכר לימוד מודרך, ששם הם ליברלים בסכומים הרבה יותר גדולים, אפילו מהילד השני והשלישי. הבעיה מתחילה כאשר אנחנו הולכים לנסות דבר חדש שאין יודעים איך הוא יעבוד. אני צריך לבצע מינימום שנה, כדי לדעת אם אני מכסה את מקרי הסעד, את אלה שזכאים אליהם דכולם. אני מציע לחברי הכנסת שיתבעו מאתנו דיווח אחרי שהחוק ירוץ שנה, מספטמבר עד יולי. זו עונת העבודה המשפטית בכל הארץ. אחרי שיהיו לי נתונים סטטיסטיים מ-1 ספטמבר עד 1 ביולי, אז תהיה לי תמונה מ-9 חודשים ראשונים של הפעלה, אחרי שאראה איך הענין הולך. אני מוכן גם לבצע במשך השנה בדיקה. היות וגם משרד הסעד משנה מדי פעם את הקריטריונים שלו, הגמר שנה ינתן דיווח ראשון לקראת שנת התקציב של משרד המשפטים. הייתי מאד מבקש לאשר את החוק, כדי להתחיל לבצע ב-1 בספטמבר.

ר. ארזי:

אני מציע לאשר מתוך הנחה שיש בזה הישג. יכול להיות שיתברר שההישג איננו הישג, אז צריך יהיה לשנות. אם לא נאשר, אז אנחנו נימצא מפסידים מבחינת העזרה שאנחנו רוצים לתת. אינני רואה את זה כמספיק. אחרי מאבקים שהיו לכם מוטב לאשר, כל זה בתנאי שאין קריטריונים של משרד הסעד.

צ. טרלו:

יש, אבל הם נמוכים מזה. נניח שאתה צודק, אז יש לי סעיף 2(ב)1. "תמיכת סעד" - כסף הניתן לאדם על פי חוק שירותי הסעד, תשי"ח-1948. אינני אומר שהתקנות אידאליות. זה מינימום שבמינימום.

י. ארזי:

אם זה צריך להיות הקריטריון, לא צריך ילדים.

הג'ן י. גולדשמידט:

אני נוטה לקבל את ההצעה כמו שאומר חבר-הכנסת ארזי, מפני שהוכנס התיקון של גודל המשפחה לתוך החשבון. זה היה הפגם שהפריע לנו מקודם. אם הסכומים הם מספיק גדולים או לא - זו שאלה. יש כאן מצד אחד הצעת משרד המשפטים, כפי שהביא אותה מר טרלו, והיא מנוסחת בסעיף 2(ב)(3) ויש הצעה חבר-הכנסת ביבי.

מ. ביבי:

אומר מר טרלו 50% מהשכר הממוצע במשק 600 לירות למשפחה של 8 ילדים, + 150 לירות, בסך הכל 750 לירות. אם אנחנו ניקח את הדו"ח של ועדת כץ, משפחה שנמצאת במצוקה היא משפחה שההכנסה שלה הממוצעת לנפש 90 לירות. $90 \times 10 = 900$. כלומר - ב-900 לירות היא עדיין במצוקה. מר טרלו והאוצר עדיין לא רואים אותה כמשפחה הזקוקה לסייע משפטי מבחינה זו. אני חושב שהדעה לא טובלת זאת. 10% כמעט מכסה את המשפחה במצוקה.

הג'ן טרלו:

אני התחלתי בזה את המלחמה עם האוצר.

הג'ן י. גולדשמידט:

מה שחבר-הכנסת ביבי אומר הולך באותו כיוון שחבר-הכנסת ארזי התחיל בו, וגם לזה אני מסכים, שדצוי שתהיה קצת אחידות בהגדרות האלה ולא נמציא מן השרוול לכל חוק או תקנה מפתח אחר. אני הזכרתי באחת הישיבות הראשונות, שבשביל שכר לימוד מודרג מגדירים את הזכאות לפי סכום הכנסה לכל נפש במשפחה. אם אין 120 לירות לנפש במשפחה, אין האב יכול לשלם שכר לימוד בבית ספר תיכון. יכול להיות ששכר לימוד בבית ספר תיכון הוא היום 1400-1800, זה באמת דורש מפתח גבוה יותר.

אני מתרשם מטענה אחת של מר טרלו, שהוא נאבק כבר עם האוצר, והאוצר נבנה לתוך החוק הזה מעיקרו בניגוד לדעת הועדה. הועדה המשותפת, אשר עיבדה את החוק ניסתה להתפטר מן האפוסטרופסות של שר האוצר על החוק, ולא עלה בידינו. אמרת לא היינו מביאים את החוק.

אני שוקל אם מבחינה אמפירית לא מוטב להסכים למפתח זה שמר טרלו השיב אותו משר האוצר, אף על פי שאנחנו יודעים שהוא לא מביא את הדעת, ולראות אם בלחץ הנסיבות והצרכים לא נגיע תוך שנה-שנתיים לתיקון המפתח. אלה האלטרנטיבות. אבל אני בהחלט מוכן להביא להצבעה את שתי ההצעות.

מ. ביבי:

אם איננו יכולים להשפיע על האוצר, אז איזה כח יש לנו.

הג'ן טרלו:

האוצר לא יוכל להסכים להרחבה של חוג הזכאים בתקנות שאיננו יודעים עוד כמה אנשים זכאים.

י. קורן:

פה קצת קשה להביע דעה סבירה, כי הכל מטובב סביב נעלם. אינך יודע על מה מדובר. לו מר טרלו היה מצויד במספרים, אפשר היה להכריע. אני לא מציע לדחות את האישור. אני מציע שהג'ן יחד עם קבלת ההצעה יכתוב מכתב גם לאוצר וגם לשר המשפטים. הייתי רוצה שפה תהיה עירנות ציבורית שאנחנו הסכמנו בליט ברירה. אם רוצה לעשות זאת טרלו בעצמו, שיעשה זאת בכתב.

ש. פרידמן:

אני רוצה לציין את הדברים הבאים: (1) אין אנחנו מצוידים במספרים שנוכל לומר שהחוק מקיף, לדוגמא, 50 אלף זכאים או 60 אלף זכאים. איננו יודעים זאת. הדבר הזה צריך להתמזג תוך כדי הפעלת הנושא. (2) אני בהחלט מקבל את הגישה של חבר-הכנסת ביבי באשר להפעלת קני המידה של משפחה במצוקה. זה הגיוני. אני לא בדעה שזו הלכה למשה מסיני, שדווקא ב-90 לירות אפשר להתקיים. מוכרחים לקבל משהו. (3) אין כל ספק שכל שינוי לטובה לא יוכל לפעול לפני עבור עוד חצי שנה נוספת לאחר הבדיקה, מכיוון שזה יכול להיות מופעל רק לשנת התקציב אחר-כך. (4) אם נלך בכיוון זה שאומר: הועדה קובעת שצריכה להיות יותר התחשבות, אני מסכן דבר אחר, יש לי חשש גדול שבכווחו של שר האוצר לעכב את הנושא בכלל ולא לתת להפעיל אותו. ובינתיים הסבל של אותם הזכאים בפוטנציה רק יגדל.

היות ואני בדילמה הזאת, אני מצטרף עם כל ההבנה

שיש לי להצעה של חבר-הכנסת ביבי, לקבל כרגע את הרע במיעוטו, על מנת להפעיל את הנושא. ולא, אני חושש מאד שאנחנו דוחים את כל העניין למי יודע מתי.

צ. טרלן:
 כאשר התחלתי את הטיפול עם האוצר, אמר האוצר: אני מוכן לתת סעד משפטי לכל מקרי הסעד. וזאת הוא אמר כאשר משרד הסעד עוד לא הגדיל את התשלומים כמו שהגדיל היום. היום גדל חוב הזכאים של הסעד. כל מקרי הסעד מכוסים על ידי החוק הזה. אז התחילה המלחמה הגדולה שלנו עם האוצר. אני טענתי שיש קטגוריה של אנשים שאינם מקרי סעד, ואני רוצה לתת להם סעד, והם מרויחים 200-800 לירות. הם אמרו שבלוח הקדימויות דיור קודם. אחר-כך באו בטענות פרופסיונליות. יש היום בעיה של קופות חולים מצד אחד, ובעיה של בית זיץ לעבודה מצד שני. שירותים הניתנים חינם גורמים לפשיפת טרדנים. הם גורמים לא רק הוצאות, אלא גם לסתימת הצנורות. אנחנו לא יודעים היום איך החוק הזה ישפיע על התיקף. לא כל מקרי הסעד נזקקים לטיפול משפטי, יתכן שהלקט קטן מהם. אם אבוא בעוד 9 חודשים ואוכיח שבסך הכל בכל הארץ מספר תיקי הסעד גדל מ-3 אלפים בשנה ל-6 אלפים, אז אפשר יהיה לדבר על הקריטריונים. אם אתה מרחיב את החוב יותר מדי, תתחיל התנפלות. אני אפילו הייתי מחייב את מקרי הסעד לשלם לירות.

מה אני בסך הכל מבקש? יושבים פה חמשה חברי כנסת שכל אחד מהם יש לו זכות שאילתה, כאשר כל אחד מהם פתוח לפגיו משרד המשפטים, יבוא ויתעניין וישאל על הדיווחים החודשיים, אחרי הפעלת החוק: כמה תיקים יש? כמה בקשות יש? אני מבקש לא להכניס אותי למלחמות עם האוצר שאין להן סיכוי.

ר. ארזי:
 אם להיות רדיקליים, אני מוכן לומר יותר מ-10%, אבל אני רוצה שבינתיים החוק הזה יתחיל לפעול. חמיד
 נופל לסבר על שינוי.
היו"ר י. גולדשמידט:
 יש לפנינו שתי הצעות: ההצעה שהובשה על ידי מר טרלן והצעת חבר-הכנסת ביבי.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת מר טרלן - הרוב
 בעד הצעת חבר-הכנסת ביבי - 1
 נתקבלה הצעת מר טרלן.

י. קורן:
 מדוע אי אפשר להגיד שההצעה נתקבלה בליט ברירה?
היו"ר י. גולדשמידט:
 אנחנו נתבקשנו לאשר תקנות. אישינו אותן. לפי דעתי שר המשפטים צריך לקחת דברים עם עמיתו.
י. קורן:
 אני הצבעתי בליט ברירה.

צ. טרלן:
 אני מצהיר שאני אדווח לשר המשפטים על הדברים שנשמעו כאן בשאלת גובה הקריטריונים.

ר. ארזי:
 יכול להיות מכתב של היושב-ראש לשר המשפטים, שרק למען לא לעכב יותר הצביעה הועדה.

צ. טרלן:
 הייתי מוסיף שדאוי שהנושא ייבדק כעבור זמן מה. את שאר התיקונים פרטתי. הם מופיעים בסעיף 2.
 "דירה מה מתגורר המבקש לא תיחשב לצורך תקנה זאת כרכוש הגיתן למימוש". ענין ההכנסה של בני המשפחה. "היה לראש הלשכה ספק אם זכאי המבקש לשירות לפי תקנת משנה (ב), וראוי הוא להטיל על המבקש להביא תעודה להופחת זכותו מלשכת הסעד שבמקום מגוריו".
 הועדה ביקשה שבתקנה 3 יאמר שהודעה בכתב תימסר למבקש. הדבר הוכנס.

בתקנה 5 ביקשו לבדוק הוספת נושא שהתעורר במהלך הישיבה. הוספנו גם עניני אמונות ופחות. שם הוספתי סייג: למעט אותם ענינים שבטיפול בא י-כחן היועץ המשפטי לממשלה. יש ענינים שנמצאים בטיפול היועץ המשפטי, הגון אימוץ. שלא יקבלו סעד כפול. באותם ענינים עצמם לא יינתן סעד על ידי הלשכה.

התיקון היסודי האחרון בעמוד 9: היו שני ענינים - ענין אחד שהועדה ביקשה, שאני אתקן, וענין שני - תיקנתי על דעת עצמי.

אתיקון שהועדה ביקשה - שייכתבו המליצות בהתאם לשירותים שיתן ובתנאים שייקבעו בהסכם, ובלבד שלא יעלו על המשכורת, המספרים ודמי ההשתתפות המשתלמים מדי חודש לעובדי השירות המשפטי בתפקיד ובדרגה ששר המשפטים קבע אותה לענין זה.

תקנה 4 הישנה תהפוך לתקנה 3 והנוסח שלה תוקן :
"מי שנחמנה ליתן שירות לפי תקנה 4(א) (32), והוא חייב בנסיגות מחוץ לתחום הרישום המקומית בו נמצא משרדו, וראוי לקבל לפי בחירתו, הוצאות נסיעה לפי התעריף המהוג במונית שירות או באוטובוס." מדובר לא על הריטיינרים, אלא על הנריילנסרים.

היו"ר י. גולדשמידט: מדוע רשאי ולא זכאי?

פ. טרילן: זכאי לקבל. אלה כל החיקונים.

בסעיף 2 הוספנו הגדרה של ילד.

מ. ביבי: יש ילדים שהם מעל 18 ואינם עצמאיים.

פ. טרילן: מתוב : מי שסמוך על שולחן אביו.

אני גומר את ההרצה הנסיונית של לשכה ברמלה. אנחנו מכרואה נבקש גם משהו בכיוון זה. זו לשכה מענינת מאד, בה יש שיתוף עם אונזברסיטת בר-אילן, על ידי השתתפות של סטודנטים שמקבלים תשלום קטן לפי שעות. אני חושב שהלשכה הצליחה. השאלה אם הקיף יצדיק את העמדתה ברשות עצמה ברמלה. מאז שפתחנו את הלשכה בשיתוף עם משרד הפעור במשרדי לשכת הסעד היו לנו עד היום כ-117 תיקים בין פברואר ליולי, + עוד 200 ענינים קטנים, שבהם עובדי הלשכה סוציאלית באו לקבל ייעוץ משפטי בשביל נזקקים. נפתחו 117 תיקים. מטפריים לא גדולים לתקופה של 5 חודשים. אני אינני ממחר להסיק מסקנות. מ-5 חודשים צריך להוריד את תקופת הקיץ, שהיא תקופה של חוסר פעילות משפטית, וחודש-חודשיים ראשונים של הלשכה. בכל זאת המספר לא גדול, אותי הוא לפחות משמח. הוא בודאי ישמש לפעילות החדשה של חבר-הכנסת ביבי להגדיל את הקריטריונים.

חוק היועץ המשפטי, תשל"ב-1972, תקנות בדבר הקמתן של לשכות סיוע משפטי.

פ. פרידמן: בפסקה 1, 2 ו-3 יש לכל לשכה המתובת הנזכרת. מה יקרה אם חלילה פורצת שריפה ואני צריך לעבור למקום

אחר? האם אז כל העסק בלתי חוקי?

פ. טרילן: למחוקק פתרונים בסעיף א' לחוק. אם יעבור לבנין אחר, נפרסם את התיקון ב"רשומות".

היו"ר י. גולדשמידט: כל מקום שאתה רוצה שיהיה לשכה צריך להתפרסם.

פ. טרילן: נפרסם בעתונים.

היו"ר י. גולדשמידט: ללשכות אחרות צריך אישור של הוועדה. כל זמן שיש לשכה בתל-אביב ורק בתל-אביב, אי אפשר לפתוח משרד ברמלה. אין כאן סניפים ללשכה, כמו שאין סניף לבית המשפט.

פ. טרילן: זה מסובך.

היו"ר י. גולדשמידט: זה נוגד את סעיף 1 של החוק. אני מציע שלא נגמור את התקנות עד שלא נדע מה מותר ומה אסור. אתה

לא יכול לפתוח סניפים, אפילו לא אחד.

פ. טרילן: משרד המשפטים משתדל לא לעשות דברים אולטרה וירים. כאשר תתעורר הבעיה, אני אבקש הוועדה דעת של היועץ

המשפטי לממשלה. מה שמתאשר כאן - זו הקמת הלשכות שמקום מושבן מתואר כאן.

היו"ר י. גולדשמידט: ללשכה יש מקום מושב אחד.

ג. טרלן : אני מתחייב לא לנהוג בניגוד לחוק. אינני יועץ משפטי של עצמי. אני בעניינים אלה מבקש חוות דעת של היועץ המשפטי. חזקה עלי שלא אקלקל את יחסי עם ועדת החוקה, חוק ומשפט.

י. קורנר : היות ומר טרלו הסתבך קצת, לגופה זו שאלה. אם כותבים בחוק שאתה צריך לציין את מקום מושבך, זו ריזיקה. זה לא אומר שלא מתעוררת שאלה מה חוקיותה של עמדה המדברת על סניפים. אני מציע שנבדוק, לא צריך להחליט בלופזה.

ג. טרלן : כאשר הבעיה התעוררה, אבי אבוא הנה.

י. קורנר : כל פתיחה של סניף משנה מחייבת אישור.

ג. טרלן : מוטלת חובה על הממשלה, כאשר היא באה לבצע, לנהוג במסגרת תקנות הביצוע.

י. קורנר : זה מותנה.

היו"ר י. גולדשמידט : איננו יכולים להתנות.

ג. טרלן : לפי הפירוש שאתה היו"ר נותן לחוק, חייבים לקבל אישור הועדה. אני מתחייב לנהוג לפי החוק. איך מפרשים? - אינני חייב לתת ברגע זה תשובה. לא יהיו בעיות.

היו"ר י. גולדשמידט : הגענו לפני שתי ישיבות לשאלה של מעמדו של ראש הלשכה. עכשיו שאמרנו את הדבר הזה פתוח לבמרי. אולי

זה טוב. אבל היה כאן משהו מוזר, כל חברי הועדה הבינו כאילו ראש הלשכה הוא עובד מדינה. זה מקטן אומר טרלו, שלשה הראשים הם עובדי המדינה, אבל הוא איננו מסכים בשום אופן שזה יהיה תנאי. והוא היה מעוניין, לפי דבריו, שישאר הדבר באופן שיוכל ללכת לעו"ד שבכלל לא יקבל גמול ושכר על עבודתו והוא יכהן כראש לשכה. נכון שלא כתוב בחוק השר ימנה ראש לשכה, אלא כתוב שראש הלשכה יהיה חבר לשכת עורכי-דין, אבל מעמדו לא הוגדר כאן. איננו יכולים לקבוע בתקנות דבר שהוא מעבר למה שאמר החוק. עם הסמכויות והחובות המרובים שיש לראש הלשכה, הוא בעצם לפי החוק והתקנות היחיד שמחליט על כל מקרה ומקרה, מי זכאי לקבל שירות. הוא צריך להזמין את האדם, לבדוק את הטענות שלו, לחקור אותו בנוגע למסמכים. לא יתכן שזה ייעשה אלא על ידי אדם שזו מלאמתו. שמענו ממר טרלו כל מיני הרהורים וטענות שצמחו מתוך הגסיון, שאם זה מינוי בשירות המדינה - זה מין מבוי סתום שאין להתקדם מעבר אליו. לכן זה לא המקרה היחיד, יש עוד הרבה מינויים של אנשים שרוצים להגיע למגוי. היה טוב אם היינו מוצאים ביטלי לדבר הזה, שראש הלשכה צריך לשרת במשרה שלמה.

ג. ארזי : אנחנו התלבטנו בשאלה זו כל עוד היה לנו דגם אחד, דגם אחד שראש הלשכה הוא עובד המדינה. עכשיו הוכנס דגם שני, שיש ראש לשכה שאיננו עובד מדינה. יש אפשרות למנות ראש לשכה שהוא חבר לשכת עורכי-הדין.

ג. טרלן : זה איש שנותן שירותים.

היו"ר י. גולדשמידט : לא אמרנו שום דבר לגבי ראש לשכה.

ג. ארזי : ראש לשכה הוא עובד מדינה.

ג. טרלן : לא כתוב. הסיבה לכך (ב), לו היינו מגדירים - זו פגיעה בחופש העיסוק. אין ספק שדצוי שראש לשכה יהיה עובד מדינה. שנית, יש הרבה מקרים שהדבר לא יהיה ניתן.

היו"ר י. גולדשמידט : איך חיתן לו גמול?

ג. טרלן : אני נותן לו את הריטיינג.

היו"ר י. גולדשמידט : הוא עצמו עושה את ההסכם. הוא יקח את התיקים השמנים. אנחנו מזמינים לעצמנו גו' נבל. האיש הזה צריך לעבוד כמה שעות בכל יום, הוא צריך לראיין אנשים, לבדוק מסמכים, לעמוד לפני

עיצורים של אנשים שהוא טרב להם. לפי התקנות אין לך מה לתת לו, אלא אם הוא יחליט, כדי לפנות את עצמו, שיקח לעצמו תיק. ואז אתה מעמיד אותו בניסוח לקחת לעצמו את התיקים השמניים. האיש ימנה את עצמו קאי שור השר לאחד מעורכי-הדין לפי 4(ב). זו אנדרלמוסיה גמורה.

צ. טרלו: אני רואה כמה מודלים. קודם כל אני רואה את הלשכה כיושבת בחיפה. בלשכה יש 3-4 עובדים.

היו"ר י. גולדשמידט: מה עושה ראש הלשכה בשביל פרנסתו?

צ. טרלו: הוא עובד מדינה ויש 3-4 עובדי מדינה. הוא יסע לטבריה, לצפת. הלוי כמה תיקים יהיו לו. אם לקרית שמונה לא יבוא אף אחד, מה תהיה התוצאה? הנזקקים מקרית שמונה יצטרכו לנסוע 4 שעות לחיפה לראש הלשכה. אנני חותם חוזה עם עורך-דין מקרית שמונה לתת שירותים בדרך כלל, לפי 4(ב). אחרי שחתמתי חוזה, אני ממנה אותו לראש לשכה. מה הפיצוי שלו? הגמול שלו שמוחר לו לעסוק בפרקטיקה פרטית.

ר. ארזי: אני מסכים עם היו"ר שאין הגדרה של מעמדו. השאלה היא זו: האם אנחנו יכולים לעשות זאת בתקנות

שעה שבחוק זה איננו?

היו"ר י. גולדשמידט: זו שאלה גדולה. אינני יודע אם אנחנו יכולים.

צ. טרלו: אין ספק שלא.

ר. ארזי: אם אני שואל את עצמי מה הייתי רוצה, הייתי רוצה שיהיה עובד מדינה. לא יעזור לנו אם כולנו נגיע למסקנה שהוא צריך להיות עובד מדינה. מספיק לי הטעם הזה, זה ענין של החוק. אילו עכשיו היינו דנים בחוק ולא בתקנות, הייתי יחד אתך מצביע על זה שהוא צריך להיות עובד מדינה. ואם היה קם מר טרלו ואומר: אם אתם מגבילים אותנו, אנחנו מראש אומרים לכם שלא נוכל להשיג, היינו אומרים מתוך פשרה, שבאותם המקרים שלא ניתן להשיג. כרגע מבהינה פרוצדורלית זה לא ניתן לנו, זה ענין שקשור בחוק.

היו"ר י. גולדשמידט: השאלה הזאת היא קרדינלית ואני רוצה להתייעץ עם היועץ המשפטי. לא ברור לי אם זה אולטרמה ויריס לומר שהשר ימנה את ראש הלשכה. שהוא צריך למנות חבר לשכת עורכי-הדין - זה מצמצם את הבחירה שלו.

ר. ארזי: הרי בעצם יש לנו כאן סעיף אחד שאומר שאנחנו יכולים למנות ראש לשכה שהוא עורך-דין והוא איננו קבוע,

גם לפני תנאי השכר של ראש לשכה.

צ. טרלו: זאת מחקנו.

ר. ארזי: היתה הכוונה לומר שהשכר שלו מוגזר. שכר של עורך-דין עצמאי לא יכול להיות מוגדר. אני מציע ללכת במחלט לקראת המשאלה של היושב-ראש, שהוא רוצה לשמוע מהיועץ המשפטי. היות וזו בעיה קרדינלית, אפילו לבקש ממנו תשובה בכתב, על מנת שהועדה תוכל לעמוד על הצוואה הזו. זה נושא חשוב, זו נקודת מוצא לגבי מעמדו של האיש. אני בטוח שגם מר טרלו היה רוצה שהוא יהיה עובד מדינה. הבעיה שלא תמיד ימצא את האפשרות. קודם כל הבה נבהיר לעצמנו, ואם יתברר שאנחנו כן יכולים - אז נחליט.

צ. טרלו: הייתי מבקש שהתקנות יאושרו כיום, כדי שנוכל להתפעל אותן ב-1 בספטמבר.

ר. ארזי: הייתי מציע שנאשר ותהיה התחייבות של מר טרלו לבקש את משרד המשפטים שיעלה לפנינו את הבעיה הזאת. כמו שאנחנו הולכים לקראת משרד המשפטים ולא רוצים לעכב להם, היינו רוצים שגם להיפך יהיה הדבר

היו"ר י. גולדשמידט: לא הייתי רוצה להעסיק את הועדה פעם נוספת בענין זה. אם אנחנו יכולים להכניס איזה תקנה, שבה ייאמר שהשר ימנה את ראש הלשכה בכפוף לסעיף 1(ב) - פתרנו את הבעיה. אני עוד לא מתיאש מן האפשרות.

שנית, לא נדפס אה הדברים בדשומות עד שלא בררנו אה השאלה.

בכל זאת אחרי כל הניסוחים והשינויים, אני רוצה
פעם אחת לראות נוסח נקי והאם הוא נראה לנו כמשקף את כל מה שהוחלט וטובם.

אנחנו יכולים לאשר מתוך יפוי כח ליושב-ראש, ואם
יש דברים שדורשים תיקון - יתקנו.

ר. ארזי:

אני אקרא לוועדה.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני מצהיר בזה שבשלב הלשכוח שביקשתי יש תקני במשרד
המשפטים לראש הלשכה ולעובדים נוספים, כך שהבעיה

צ. טרלו:

לא מתעוררת. הועדה הוכל לטרג לאשר לי, כאשר אביא הצעה ללשכה חדשה, לפי כל מקרה.
בשלב הלשכות הקיימות יש תקנים.

אם התקנות לא אומרות שום דבר, אתה לא צריך לשאול
את הועדה.

היו"ר י. גולדשמידט:

כאשר אבוא למנות לשכות חדשות, הועדה יכולה לעורר
כל סיבה. אין בחוק דבר המגביל את שיקול דעתה

צ. טרלו:

של הועדה.

שלשה הראשים יכולים להתפטר ואתה צריך למנות חדשים.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני חייב לאייש תקנים. יש לנו תקנים. אני יכול
למנות מישהו באופן ארעי, אבל אז הוא עובד מדינה.

צ. טרלו:

הועדה מאשרת א) חוק הסיוע המשפטי, תשל"ב-1972
תקנות לביצוע החוק ב) חוק הסיוע המשפטי, תשל"ב-1972
תקנות בדבר הקמתן של לשכות סיוע משפטי, כפוף לבירור השאלה של מעמד ראש הלשכה ובדיקה
הוצרת של יו"ר הועדה של הנוסח הסופי של התקנות.

ה ה ל ט ה :

הישיבה נעולה.

היו"ר י. גולדשמידט: